

הגיע מידע חדש

בענין פאה נכרית כן או לא – ולמה – ?

ישנם הרבה קהילות ברחבי הארץ ובעולם שב"ה מקפידים ללכת בדרך התורה והמצוות, וכל בניך לימודי ה', איזה בתים של תורה, מוסר ויראת שמים, והנשים צנועות ומקפידות על הלבוש שלהן שלא יהיה קצר ולא צר וק"ו שלא יהיה ח"ו שום שסע, וגם לא כל שום מיני וסוגי מכשולות אחרות, ובכלל זה גם את הראש מקפידות לכסות היטב ששום שיערה לא תתגלה החוצה, אשריהן – חלקן מכסות את ראשן במטפחות וחלקן מכסות בפאות נכריות, יש פאות חלקיות ויש שלימות, וכאן אנחנו נכנסים לדילמה קשה, מצד אחד אנחנו רואים המון נשים צדקניות חלקן אפי' רבניות, נשות אברכים יקרים וראשי ישיבות וגם נשות אדמו"רים, שחובשות פאות נכריות לכל סוגיהן, ואין להם שום פקפוק בדבר, ובפרט שישנם פוסקים קדמונים גדולים שאומרים שמותר לחבוש פאה נכרית, ומצד שני אנחנו עדים שהרבה פוסקים אוסרים לחבוש פאות נכריות, וצווחים על זה ככרוכיא, וגם מהמציאות אנחנו יודעים שהפאות בזמנינו מכשילות מאוד כמו שער ואף יותר, ואנחנו עומדים באמצע תמהים ומשתוממים ולא מבינים מה קורה כאן – מצד אחד, איך יכול להיות שמותר ללכת בפאות זמנינו, הרי זה מושך עין ומכשיל יותר משיער – ! ומצד שני, איך יכול להיות שנשים צדקניות כאלה ילכו בדבר שאסור – ! ועוד – האם יש טעם למצות כיו"ו הראש, ולפי הטעם אפשר יהיה להבין האם פאה נכרית עונה על דרישת התורה לכסות את הראש או לא, אז בואו נברר את הענין בהיבט ההלכתי וגם מצד המציאות שעינינו רואות ואז נצא ביחד מהדילמה הזאת.

פרק אהמשנה במס' שבת (סד): אומרת שמותר לאשה נשואה לצאת לחצר בפאה נכרית, אבל לרה"ר בשבת אסור, ולמה – ? מבארים הראשונים

(שהיו כמלאכים) שיש חשש שמא תפגוש האשה את חברתה ברה"ר

בשבת ותחלוץ את הפאה להראות לה את יופי הפאה, ותשכח שהוא שבת ותביאנה בידה ארבע אמות ברה"ר ותעבור איסור

טלטול בשבת. הרמב"ם בהלכות שבת פרק י"ט הלכה ז' מוסיף עוד טעם שיש חשש שמא תפול הפאה מעל ראשה ותביאנה

בידה ד' אמות ברה"ר. וכן הוא בשו"ע הגר"ז סי' ש"ג סוף סעיף ט"ז.

ולכאורה רואים מהגמ' הזו שהבעיה לצאת עם פאה לרה"ר זה דוקא בגלל איסור טלטול ד' אמות בשבת, אבל ביום חול אין בזה שום בעיה, וגם בשבת אם יש עירוב מותר.

ובאמת היה גאון גדול מגדולי הפוסקים לפני כ-450 שנה לערך, שקראו לו הגאון מורינו רבי יהושע בועז שנלב"ע בשנת ה' אלפים שי"ד, וחי בדור של ה"ב" שנלב"ע בה' אלפים של"ה והרמ"א שנלב"ע בשנת ה' אלפים של"ג, הגאון מורינו רבי יהושע בועז היה גאון עולם שכל התורה היתה מונחת לו בכף ידו, אפשר לומר עליו ממש כמשה רבינו בדורו, הוא חיבר סידרה של ספרים ובהם מסורת הש"ס, עין משפט, נר מצוה, ותורה אור, שבו הוא מציין מקורות על כל מקום – אם זה בתנ"ך, בתלמוד, וברמב"ם בסמ"ג ובסור, ובין ספרי הפוסקים שכתב תפס לו מקום חשוב החיבור שנקרא בשם "שלטי הגיבורים" (=ש"ג)

על הרי"ף, שם מביא את כל דברי הראשונים – ממש כמו ספר תורה חי – ! והוא פסק במס' שבת דף כט. בדפי הרי"ף, על פי המשנה הזאת שמותר לצאת בפאה נכרית, והוא מביא שם עוד גמ' במס' ערכין ז: ומשם רואים גם כן שנשים צדקניות הלכו בפאה נכרית, וכן הוא מביא במס' נזיר כח: בספרו עין משפט אות ב' ראה שנשים הלכו בפאה נכרית.

במס' נזיר

(שם)

מדובר שאם אשה קיבלה עליה נדר של נזירות לזמן מסוים ובזמן הזה היא אסורה לשתות יין ולגלח את שיערה. ובסוף ימי הנזירות היא צריכה להביא שלשה קרבנות וגם לגלח את שיערה ובוזה נגמרה הנזירות. אבל יש כאן בעיה, אם בעלה לא מעונין שאשתו תהיה נזירה מטעם עינוי נפש שאסורה ביין אז הוא יכול להפר את הנדר, ולא רק זה אלא אפי' אם כבר גמרה את ימי הנזירות ונזרק הדם של הקרבן ואז כבר מותרת ביין ואין כבר הטענה של עינוי נפש, ונשאר לה רק לגלח את שיערות ראשה אז רבי מאיר (גירסא אחרת רב)

אומר שהבעל יכול לומר שהוא לא מסכים – ולמה – ? כי הוא אומר אי אפשר

(אין רצוני)

באשה מגולחת, אני לא מסכים שהיא תהיה בלי שיער, ולכן יכול להפר את הנזירות. אבל חכמים סוברים – וכך נפסק להלכה שהבעל לא יכול להפר את הנזירות בגלל הטענה הזו, מפני שאפשר לאשתו לחבוש פאה נכרית במקום השיער שמגלחת. ומזה למד הגאון הגדול רבי יהושע בועז בעין משפט אות ב' וזה לשונו "נראה לי היתר מכאן לשערות שנשים נשואות נותנות בראשיהן [וחותם בשמן] יהושע בועז".

גם הרמ"א בספרו דרכי משה על הטור הלכות שבת סי' ש"ג סק"ו ובסי' ע"ה הלכות ק"ש סק"ב ובהגהותיו שם בשולחן ערוך סוף סעיף ב', הביא את דברי השלטי גיבורים להלכה וכן הביאוו עוד פוסקים קדמונים.

אם כן מה צריך יותר מזה, יש כאן שלש ראיות מהגמ' שפאה נכרית מותרת אומר השלטי גיבורים – ! – ! – !

פרק באבל לעומת זה כבר בדורו של הגאון מורינו רבי יהושע בועז, יצא כנגדו בעל המחבר ספר "דרשות מהר"י מינץ", הגאון הגדול מורינו יחזקאל יהודה קצינעלינבויגן שהיה בנו של המהר"ם פאדיווה שהרמ"א מזכיר אותו כמה פעמים בשו"ת הרמ"א בכבוד גדול והיעב"ץ מכנה אותו "גדול הדור". והוא דוחה אחת לאחת את דברי השלטי גיבורים וכתב נגד הפסק שלו דברים קשים מאד וזה מובא בספר "באר שבע" בסי' י"ח שנדפס בשנת שע"ד ששים שנה אחרי הדפסת הספר שלטי הגיבורים בשנת

לא ילך בגילוי הראש" עכ"ל – וק"ו באשה
שלא תלך בגילוי הראש – כמובן לכל -

שיש לה בזה בזיון גדול וגם מזהרת על זה מן התורה

ואם כן אין שום ראייה מהגמ' בשבת שמותר לצאת בפאה מגולה לרה"ר אלא אדרבה ברשות היחיד היא מגולה וברה"ר שיש אנשים זרים היא מכסה את הפאה כולה עם מטפחת בדיוק כמו שמכסים שיער.
גם מהגמ' בערכין ז': המעיין שם ברש"י רואה נכוחה שהפאה מגולה רק ברה"י כנ"ל ואותו דבר מי שמעיין במס' נזיר כח: רואה באופן מוצק שהפאה מגולה רק ברה"י ולא ברה"ר, ואדרבה מהגמ' בערכין ובנזיר יש ראיות הפוכות, שאם הפאה מגולה ברה"ר, היא אסורה בדיוק כמו השערות שאסור מדאורייתא מ"דת משה", כידוע – ומי שרוצה לשמוע באריכות יתקשר לטלפון 5825891-02, ויראה את הכל באופן מוכח.

בואו נסתכל קצת במס' נזיר מה היא טענת הבעל שאי אפשר לו באשה מגולחת, מה מפריע לו, הרי האשה תמיד הולכת בכיסוי מטפחת על הראש, ואם כן – לא רואים את התגלחת אז מה טענתו – ? – ! אלא היה מנהג בזמן הגמ' שהלכו ברה"י בגילוי ראש ממש, טרם שנתפרסם חומרת הזוהר כמו שנבאר מיד, אז מובן שטענת הבעל היא על רה"י שאין רצונו באשה מגולחת, ועל זה טענו לו חכמים שאפשר בפאה, אבל כשיוצאת לרה"ר היא שמה מטפחת על הפאה בדיוק כמו שעד עכשיו היא היתה שמה מטפחת על השיער שלה – שהרי עד עכשיו היא גם כסתה את השער שלה ברחוב, והיא תיראה בדיוק כמו שנראתה עד עכשיו מכוסה במטפחת, וגם תיראה כמו כל הנשים שהיה להן שיער נאה והרבה שלא היה להן כלל פאה וכיסו ראשן ברה"ר במטפחת כנ"ל – והפאה היא במקום השער ותחליף לשער וחובשים אותה מגולה במקום שמותר לגלות השער – ולא כתחליף למטפחת כמו היום בזמנינו.

הרי שבכל הגמרות רואים בעליל ובבירור גמור שהפאה גלויה רק ברשות היחיד, אבל ברה"ר היא מכוסה לגמרי כמו שער ממש – ולכן העזו לחלוק על גאון הגאונים השלטי הגבורים ואוסרים באיסור מוחלט, שהרי כולם מודים שאם אין ראייה מהש"ס להיתר, זה אסור מסברא פשוטה, מהטעם הפשוט המובן לכל, וכנ"ל מהגאון בעל "חסד לאברהם" "דכיון שכל האיסור של גילוי השער הוא משום פריצות שמתנאית לבני אדם מה לי שער עצמה או שער נכרית הנראית כשער עצמה, תורה אחת להם ואסור מן התורה, הואיל וקיישט זה אסרה תורה – וזהו האיסור שאסרה תורה". ועי' תוספות הרא"ש ב"מ צ. ד"ה היתה אוכלת ומתרזת שבמקום שהטעם ברור, לכ"ע דרשין טעמא דקרא, וגם המעיין בתוך דברי השלטי גבורים בעצמו רואה שכלי ראיות להיתר, הוא אוסר פאה מדאורייתא כשער ממש, וזה סברא פשוטה שהפאה היא פריצות כמו שער, כל אחד רואה את זה במציאות וידע זאת באופן ברור, אפילו כל תינוק ותינוקת יודעים זאת.

פרק דועכשיו נחזור לבאר בגמ' בכתובות דף ע"ב: מבואר בערך בכ-95% מהראשונים והאחרונים שאין איסור לאשה להיות בחצר ובבית בגילוי ראש, אין בזה לא "דת משה" שהוא איסור דאורייתא, ולא "דת יהודית" שהוא מנהג הצניעות שנהגו בנות ישראל, כמו שכתב הרמב"ם הלכות אישות פרק כ"ד הלכה י"ב ובטור ושו"ע אבהע"ז סימן קט"ו סעי' ד' וז"ל "איזו היא דת יהודית הוא מנהג הצניעות שנהגו בנות ישראל" עכ"ל – היום מקפידים לכסות אפי' בבית כי נתגלה ספר הזוהר שכותב דברים חמורים מאוד על מי שמגלה שיערה אחת אפי' בבית, והביא את הזוהר הזה המגן אברהם סי' ע"ה סעיף קטן ד' והמשנ"ב שם סקי"ד וכן מה שידוע הגמ' ביומא דף מ"ז, על קמחית שזכתה לשבעה בנים כהנים גדולים, וכשנשאלה על זה אמרה "מימי לא ראו קורות ביתי קלעי שערי" – ! מובא בדרכי משה אבה"ע סי' קטו סקי"ד ובמשנה ברורה סי' ע"ה סקי"ד – אבל לפני שנתפשט ספר הזוהר והמעשה של קמחית נהגו ללכת ברה"י בגילוי ראש, אמנם – יש כ-5% מהפוסקים שסוברים שגם בזמן המשנה והגמ' החמירו ממנהג "דת יהודית" לכסות את הראש גם ברה"י. ואחרי כל ההסבר הזה נשאלת שאלה גדולה איך יתכן שהגאון מורינו רבי יהושע בועז בעל שלטי הגבורים הביא ראיות שהם דחויים, והדבר פשוט לכל מי שמעיין שמהגמרות הנ"ל יש ראיות רק שברשות היחיד גילתה את הפאה, אבל ברה"ר הפאה היתה מכוסה כולה לגמרי בדיוק כמו שמכסין שערות לגמרי, כמבואר – לא יתכן בשום אופן שבעולם שגאון עולם כזה לא ידע ח"ו מה שכל הבאים אחריו ידעו, ומה שפשוט לכל מעיין כנ"ל, הרי הוא היה כמשה רבינו בדורו – !

פרק הועכשיו נביא בקצרה את הטעם למצות כיסוי הראש, במשנה בכתובות (ע"ב). ואלו יוצאות שלא בכתובה העוברת על דת משה ויהודית. ואיזו היא דת משה – ? מאכילתו שאינו מעושר וכו' ואיזוהי דת יהודית יוצאה וראשה פרוע וטווה בשוק וכו'. ע"כ.

ובגמרא

(שם)

: ראשה פרוע דאורייתא היא דכתיב 'ופרע את ראש האשה' ותנא דבי רבי ישמעאל אזהרה לבנות ישראל שלא יצאו בפרוע ראש.

ופרש"י שם: "אזהרה. מדעבדין לה הכי לנוולה מדה כנגד מדה כמו שעשתה להתנאות וכו' אי נמי וכו' שמע מינה אין דרך בנות ישראל לצאת פרועות ראש".

ומבואר בהגרי"פ פערלא

(בספר המצות לרבנו סעדיה גאון עשה צ"ו)

שהלימוד הוא משום שרואים מכאן דדבר פריצות הוא ומביא לידי גילוי עריות, לפיכך אסור משום שהדבר מביא לידי מכשול. – מכל זה אנו רואים שההתנאות בשער 'מביא לידי עבירה'.

ובתוספות שם ד"ה בטווה ורד כנגד פניה – ר"ח פי' טווה ורד – צמר אדום היא טווה, שיפול על פניה מזהרוריתו, וזהו עזות מצח ופריצות.

ובפירוש המשניות להרמב"ם שם "ואמרו וראשה פרוע וכו' או נתנה וורד או הדס או רמון וכן הדומה לזה בגבות עיניה או על לחייה וכל כיצא בזה מן הפריצות ומיעוט הצניעות".

ובשיטה מקובצת שם "...הנכון כמו שפירש הרמב"ם שנותנת וורד סמוך לפדחתה או בפילכה כנגד פניה והוורד נותן אדמימות בפניה".

וז"ל הרא"ש שם

(סי' ט')

"האי דעוברת על דת משה ויהודית אין לה כתובה, היינו בדבר שהיא מכשילתו ... כגון שהאכילתו חלץ או דם ... אבל אם היתה עוברת בשאר עבירות כגון שהיא עצמה אכלה דבר איסור לא הפסידה כתובתה. ודת יהודית משום חציפותא ומשום חשד עבירה הוא דמפסדה". עכ"ל.

ובמאירי שם כתב: "ואחר כך פירש פרטים שבדת יהודית וכולם עניינים של צניעות ומתורת שהם דברים של פריצות ויוצאים מהם דרכים ושבילים לעבירה וכו'". וע"ע שם באורך.

והנה מצינו כאן דבר מיוחד, שאיסור התורה הוא רק ברה"ר, אבל בבית וחצר מותרת בגילוי השער, חזינן שהתורה הקפידה על ההתנאות לפני אחרים, וכן מפורש בתרומת הדשן

(סי' י')

בביאור טעם האיסור, כנ"ל בפירושים ברש"י, וז"ל "דבחצר האשה אינה צריכה שום כיסוי... דודאי איסור גילוי הראש דאשה אינו אלא משום פריצות דגברי והיכא דלא שכיחי כגון בחצר אין קפידא". וכן מפורש בריטב"א

(שם במס' כתובות)

ובתוס' רי"ד

(במס' שבת דף נז.)

שטעם האיסור הוא משום פריצות.

וזה לשון הלבוש

(אה"ע סי' כא)

"לא תלכנה בנות ישראל פרועות ראש בשוק שזה הוא פריצות לאשה". ומרן החפץ חיים

(בהקדמת ספרו גדר עולם)

כותב שכיסי השער הוא "מטעם הצניעות, כידוע".

פרק ונחזור לעניינינו שאיך יתכן שהגאון מורינו בעל שלטי הגבורים הביא ראיות שהם דחיות והדבר פשוט לכל מי שמעיין, שמהגמרות הנ"ל יש ראיות רק שברשות היחיד הלכה את הפאה מגולה, אבל ברה"ר הפאה היתה מכוסה כמבואר – כדי

להבין את כל זה נתחיל להסביר כדלהלן, הנה – כשמתבוננים בדברי הקדמונים החולקים על השלטי גיבורים רואים שהסיבה שהיה פשוט להם לפרש דברי השלטי גיבורים שמתיר לצאת בפאה נכרית מגולה לרה"ר, ולא פירשו דבריו שמתיר רק לחצר ולא

יהיה שום קושיות עליו, זה היה רק בגלל שלא היה להם שום ברירה אחרת.

לדוגמא, נביא חלק מדברי הגאון היעב"ץ בחידושו לניזיר ובספרו שאילת יעב"ץ חלק א' סימן ט' שהוא הסתפק בדברי השלטי

גיבורים אם הוא התכוון להתיר ברה"ר או ברה"ר, ומקשה עליו ממה נפשך! – אם הוא התכוון להתיר רק ברה"ר הרי פשוט שמותר שהרי גם שיער מגולה מותר ברה"ר, ואם הוא מתיר גם לרה"ר אבל עם מטפחת שמכסה את כל הפאה הרי גם כן פשוט שמותר –

מה הבעיה – ?

ולכן מחוסר ברירה נאלץ היעב"ץ להגיע למסקנה שהשלטי גבורים התיר לצאת לרה"ר עם פיאה מגולה, והקשה עליו חבילות של קושיות וכמוהו נתקשו עוד הרבה גאוני עולם, ואין שום פותר לקושיות שהקשו! – ולמעשה, כל מי שלומד רואה זאת באופן חד

וברור שאי אפשר ללמדו על הרה"ר – וכל זה הם לא דברים עמוקים אלא דברים ברורים ופשוטים – והיה חסר רק גילוי דרך

שאפשר ללמדו על חצר ואז היו כולם לומדים אותו על חצר – !

פרק זובאמת – הרבה מהפוסקים היה גלוי להם את הדרך הזו, שהשלטי גיבורים התיר רק בחצר בלבד – וזהו המידע החדש

שמצאנו ושהוא ברור כמו שמש בצהריים, ושלפיו ניתרצו כל הקושיות והתמיהות שהקשו על שלטי הגיבורים כל גאוני הדורות

שחשבו שהוא מתיר ברה"ר כמבואר לעיל. כך כתב הגאון מורינו רבי יאיר בכרך זי"ע בעל ה"חוות יאיר" בספרו "מקור חיים" על השו"ע שזכינו לאורו ונדפס מכת"י בשנת תשמ"ב ע"י מכון ירושלים. וכ"כ בשו"ת "פני יצחק" להגאון רבי יצחק אבולעפיא בשנת

תרנ"ט. וכ"כ בשו"ת "חקל יצחק" הוא הגאון מספינקא מלפני כמאה שנה. וכ"כ בספר "גדולת מרדכי" להגאון ר' מנחם מרדכי פרנקל תאומים בשנת תרס"ב. וכל אלו מבינים בפשטות בדברי השלטי גיבורים שהתיר לצאת בפאה נכרית רק לרה"ר. וכן הרמ"א

שהעתיק שלש פעמים את השלטי גבורים להלכה יש בדבריו הרבה דיוקים והוכחות שלמד כך בשלטי הגבורים. וכן הפוסקים

הקדמונים שהביאו את דברי השלטי גבורים והרמ"א להלכה, הבינו כך בדבריהם שהתירו רק ברשות היחיד – וגם ה"באר שבע" והיעב"ץ המובא לדוגמא לעיל, וכל הפוסקים גאוני הדורות שחלקו על השלטי גבורים, המעיין בדבריהם רואה בבירור שגם הם היו

לומדים אותו על חצר אילו היו רק יכולים כנ"ל בפרק ו.

צריך להבין מה החידוש של שלטי הגיבורים הרי הסברנו מקודם שלפי כ-95% מהפוסקים ראשונים ואחרונים אין איסור לצאת

לרשות היחיד אפי' בשיער מגולה אז אין צורך להתיר פאה לרה"ר! – !

אלא – נכון שיש כ-95% שסוברים כך – אבל הרי כבר הבאנו למעלה שיש כ-5% מהראשונים והאחרונים שסוברים שגם ברה"ר

נהגו כבר בזמן המשנה לכסות את השיער מדין "דת יהודית" שהוא מנהג הצניעות שנהגו בנות ישראל, ולא רק בגלל הזוהר

וקמחית, והשלטי גיבורים הוא מהכ-5% הפוסקים האלה, שבמס' כתובות דף ל"ב: בדפי הר"ף בסוף אות ב' כותב השלטי גיבורים

שכבר החמירו בחצר שלא ללכת בשיער גלוי, והבית שמואל בשו"ע אבה"ע סי' כ"א סק"ה וסי' קט"ו סק"ט פוסק כמוהם שגם

בחצר כיסו את השיער מדין "דת יהודית" שהוא מנהג הצניעות שנהגו בנות ישראל. ולכן השלטי גיבורים לשיטתו צריך להביא היתר לצאת בפאה נכרית לחצר ומביא ראיות שכשנהגו להחמיר ולאסור שיער בחצר לא נהגו איסור על פאה נכרית, וזהו כוונתו במה שכתב "מכל מקום 'לא נאסר' בשביל כך וכו'" שאע"פ שאמרין בערכין שפאה היא כגופה ממש והיה צריך להיות שפאה אסורה גם בחצר כמו שיער כקושייתו – אבל "מכל מקום 'לא נאסר' בשביל כך וכו'" שהרי מן הדין מותר גם שיער וזה נאסר עליהם ממנהג שנהגו איסור, אז בשער נהגו ובפאה לא נהגו ולכן "לא נאסר" (כך כתב הגאון הגדול רבי יוסף שאול נאטנזאן בספרו מגן גבורים סי' ע"ה)

שהשאיור קישוט זה שלא להתגנות על בעליהן בדיוק כמו שחז"ל התירו בשבת פאה נכרית בחצר כמבואר במס' שבת דף ס"ד: ע"ש, וכן הוא מתיר פאה לענין "ערובה", שמותר לקרוא ק"ש ודברים שבקדושה מול פאה נכרית ואין בזה משום "ערובה", וגם אין בה משום לכסות "ערובה" אפי' בבית המובא בטור וש"ע סי' ב' (וכל זה רק בזמניהם - אבל בזמנינו שמקור השער הטבעי שמצירים ממנו את הפאות הוא מהודו שמגלחין שם השערות לשם עבודה זרה שנקרא "בודהה" - כל הפאות המעורבות עם שיער טבעי אסורות מדאורייתא גם בבית וחצר מאיסור הנאה של עבודה זרה, כמ"ש הרמב"ם פ"ז דע"ז ה"ב "עבודה זרה ומשמשיה ותקרובת שלה וכל הנעשה בשבילה אסור בהנאה שנאמר ולא תביא תועבה אל ביתך, וכל הנהנה באחד מכל אלו לוקה שתיים אחת משום ולא תביא ואחת משום ולא ידבק בדרך מאומה מן החרם" כמובא להלן פ"א באורך ע"ש) – והאחרונים הנ"ל סיימו שבה נותרו כל הקושיות והתמיהות שהקשו כל גדולי הדורות על שלטי הגיבורים. – שהרי ממס' שבת וממס' ערכין יש ראיות שבחצר הלכו בפאה נכרית, וגם ממס' נזיר הוא מביא ראיה שבפאה נכרית לא נהגו איסור ולכן היו יכולין לנהוג איסור על שער בחצר, כדחזינו שם שהאשה לא היתה יכולה לנדור נזיר אלא על ידי זה שיש לה את האפשרות ללבוש פאה נכרית, שהרי כשנודרת נזיר היא מחוייבת לגלח והבעל יכול לטעון שאי אפשר בזה,

שהרי נתנה תורה כח לבעל להפר נדרה אפילו בענין שלא תלבש רקמה יום אחד (ע"י רמב"ם פ"ב מנדרים ה"א וה"ה), ק"ו בענין השער שהוא עיקר תואר בני אדם (ספר החינוך מצוה שע"ד), וכדאמרין שם שהבעל יכול לטעון "אי אפשר באשה מגולחת" ולא אמרין אפשר שתכסה במטפחת, אלא הבעל יכול לטעון שהוא רוצה בקשט השער – ואמרין שם שהתשובה לטענתו הנ"ל היא "אפשר בפאה נכרית" שהפאה יש בה אותו פעולת נוי ממש כמו שער – ולכן כשהחמירו בנות ישראל לנהוג איסור בשער בחצר, היו מוכרחין להשאיר קישוט הפאה שלא לקבל עליה איסור, כדי שיהיה באפשרות לקבל עליהן איסור על השער, כמו שרואים שם בגמ' שמבלעדי העצה שאפשר בפאה נכרית לא היה באפשרותה ולא היתה יכולה לנדור נזיר.

ואדרבה – מהגמרא בנזיר יש ראיה מוכחת ומוצקת שפאה נכרית אסורה בדיוק כמו שער – דהרי רואים משם שלבעל נחשבת פאה נכרית תחליף לשערה והוא כמו שער ממש, דאל"כ עדיין הוא יכול לטעון אי אפשר באשה מגולחת. וא"כ אם רואים שפאה הוה לגבי הבעל בדיוק כמו השער ונותנת לבעל מה שהשער נותן, ממילא לגבי איסור פרועת ראש שאיסורו הוא שמתנאית בשערה לאנשים אחרים, הרי הפאה נותנת אותו דבר שהשער נותן – וגם ה"תורת שבת" או"ח סי' ש"ג ס"ק י' כתב כך.

*

*

*

שינוי במשנה

אבות פרק ד משנה ה

"הלומד על מנת ללמד מספיקין בידו וללמוד וללמד על מנת לעשות מספיקין בידו וללמוד וללמד לשמור ולעשות" ופירש שם רבינו יונה ז"ל: "הלומד על מנת ללמד – פי' חס ושלום שאין זה מדבר בלומד על מנת ללמד ולא לעשות שזה אין מספיקין בידו לא ללמוד ולא ללמד אלא על מנת לעשות איסור והיתר כמשמעו לא שיטרח ויעיין הרבה אולי ימצא איסור בדברים המותרים אך לוקח הדברים כפשוטן מפני כך אין מספיקין בידו אלא כפי מחשבתו ללמוד וללמד – והלומד על מנת לעשות מספיקין בידו ללמוד וללמד ולעשות – ר"ל שדעתו לפלפל בלימוד כדי לדעת אמת הדברים ורצונו לטרוח כמה ימים ושנים להשיג דבר קטן ולנהוג עצמו על פי האמת הרי זה למד על מנת לעשות. שכל עיקר מחשבתו אין כי אם אל המעשה להיות אמיתי. ולפיכך מספיקין בידו ללמוד וללמד ולעשות שהכל בכלל המעשה".

בשו"ת הרדב"ז

חלק ד סימן עג

הביא מ"ש הריטב"א בשם רבו הרא"ה ז"ל, ז"ל: "והדבר פשוט שאין משנתנו וכל הגמרא אלא במנהג שהוא להחמיר אבל במנהג להקל לעולם אין חוששין לו ואפי' היה על פי גדולים שבעולם. כל שנראה בו צד איסור – ומיהו במקום שאין האיסור ברור והמנהג קבוע כבר עד שאי אפשר לו לבטלו – אפי' כיון שאינם בני תורה ואין כח בידו לבטלם יש לו לעשות לעצמו בענין שלא יהיה בדבר מחלוקת עד שיוכל להחזיר מעט מעט ואם הטעות מוכרע אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' ע"כ. ומסיים ע"ז הרדב"ז

"והדברים האלו מורים על שלימות אומנם ומיישבין את הלב ומהם אין לנטות ימין ושמאל".

פרק חישנם ת"ח ואברכים בדורינו שישבו שנים על המדוכה הזו של הפאה נכרית ומצאו בדברי שלטי הגיבורים הרבה הוכחות מוצקות שזהו כוונתו, וגם ברמ"א שהביא את שלטי הגיבורים להלכה יש הרבה ראיות ודיוקים הכרחים מדבריו שהוא למד כך בשלטי הגיבורים שכל ההיתר הוא רק לרה"י וגם לענין "ערובה", וכן כל הקדמונים שהעתיקו את דברי השלטי גיבורים והרמ"א להלכה,

למדו שהשלטי גיבורים והרמ"א התירו רק לרה"י וכן לענין "ערוה" – משום ש"ערוה" זה רק גוף האשה ולא שער תלוש. ומי שרוצה לשמוע את המהלך הברור הזה באריכות לא צריך להתבייש מהאמת, וגם אין צורך להזדהות, פשוט רק להתקשר לטלפון 5825891-02 בין השעות 7 בערב – 1 בלילה. ותקבלו הסבר מפורט של הראיות וההכרחים בלי שום הגבלה של זמן, וזאת לדעת שסוגיה זו נתבררה ונתלבנה בעיון רב הרבה יותר מאלף פעמים, במשך הרבה שנים, עם הרבה מגדולי הדור שליט"א ועם הרבה ת"ח מופלגים ועוד אלפי פעמים עם חברותות מרובים, וקיימו בעצמם מ"ש הרמב"ם (באגרת השמד)

וז"ל "וממה שראוי שתדעהו: שהאדם אין ראוי לו לדבר ולדרוש באזני העם, עד שיחזור מה שרצונו לדבר פעם ושתים ושלש וארבע וישנה אותו היטב – ואחר כך ידבר. וכך אמרו עליהם השלום, והביאו ראיה מלשון הכתוב: אז ראה, ויספרה, הכינה וגם חקרה (איוב כח, כז) ואחר כך: ויאמר לאדם (שם כח). זה נאמר על מה שצריך לאדם לדבר בו בפיו, ואולם מה שיחוק האדם בידו ויכתבהו על הספר – ראוי לו שיחזירהו אלף פעמים אילו יתכן זה " עכ"ל.

ולא כמו שיש כאלה חדשים לבקרים מפרסמים בכל מיני דרכים ופרסומים וכותבים דברים שלא נתבררו לא עם גדולי הדור ולא עם ת"ח מופלגים ולא עם חברותות אלא מה שהם כותבים לבד, הם מפרסמים – וצריך לזיזר ולפחד מאד שלא להיכשל בהחטאת הרבים שהרמב"ם כותב בהלכות תשובה פרק ג הלכה ו' דברים חמורים מאד וז"ל "ואלו הן שאין להן חלק לעולם הבא אלא נכרתים ואובדין ונידונין על גודל רשעם וחטאתם לעולם ולעולמי עולמים. המינים וכו' ומחטיאי הרבים וכו'" – וז"ל בהלכה י' "מחטיאי הרבים כיצד, אחד שהחטיא בדבר גדול כגון ירבעם וצדוק ובייתוס, ואחד שהחטיא בדבר קל אפילו לבטל מצות עשה וכו'".

ובפרק ד הלכה א כתב: "ארבעה ועשרים דברים מעכבין את התשובה, ארבעה מהן עון גדול והעושה אחד מהן אין הקב"ה מספיק בידו לעשות תשובה לפי גודל חטאו. ואלו הן: (א) המחטיא את הרבים ובכלל עון זה המעכב את הרבים מלעשות מצוה, (ב) והמטה את חבירו מדרך טובה לרעה, (ג) כל שאפשר בידו למחות באחרים בין יחיד בין רבים ולא מיחה אלא יניחם בכשלונם". אדרבה, אם יש למי שהוא מה לענות על כל הנ"ל, אנחנו באים כאן בהצעה לכל תופסי התורה שמחפשים את האמת, אם יש אחד שיכול להתיר את הפאה בזמנינו ולענות על הקושיות שהקשו על שלטי הגיבורים שיתקשר לטלפון 5825891-02, ומי שיוכיח באמת את ההיתר יקבל פרס כספי של \$ 18.000 ואם הוא יביא את ההוכחה מרב או מו"צ או שהוא עצמו רב או מו"צ יקבל \$ 36.000 אבל להיות אמיתי, ולא כמו כאלה שאומרים יש לנו ראיות ובסוף מתברר שאין לזה אחיזה והכל מופרך.

ושתבינו – אנחנו לא מחפשים לאסור את הפאה, אדרבה הפוך – צריך למצוא דברי זכות וכמו שכותב הרמב"ם באגרותיו שהקב"ה אוהב יהודי שמדבר טוב על ישראל, וגם אנחנו חיפשנו להמליץ טוב, אבל אין שום מנוס אין שום צד להתיר.

בואו תשמעו מה שכותב הסבא קדישא הרב אלפנדרי זצ"ל אחרי שהאריך בתשובה לאסור הפאה נכרית וז"ל "לכן מפני פחד ה' והדר גאונו דיברתי על לב כמה מיראי ה' ותופשי התורה לומר להם דעיקרא דמילתא בפאה נכרית שאין להתיר וכו' חם ליבי בקרבי ומה אענה ומה אומר על אודות הזמן שהגיע לידי מדה זאת שהאנשים אשר הם צריכים לסייע על דבר כבוד השי"ת כשלו ונפלו ואין איש שם על לב ואפי' מי שתופס ספר יתלה עצמו באיזה סברא דחוויה מהפוסקים להורות היתר לעצמו ולאחרים ומקלו יגיד לו גם בוש לא יבושו ובאמת אסורה הפאה כמו שער שלה" – ! נו, אתם שומעים איזה מילים, "... שהאנשים אשר הם צריכים לסייע על דבר כבוד השי"ת כשלו ונפלו ואין איש שם על לב – יתלה עצמו באיזה סברא דחוויה – ומקלו יגיד לו גם בוש לא יבושו – ובאמת אסורה הפאה כמו שיער".

ב"ה בדורינו מקפידים בני התורה בכל המצוות קלה כבחמורה, ומחמירים עד הקצה האחרון בכל דבר לצאת ידי כל הדעות, איזה הידורים וחומרות וסייגים, הכל מתקבל אפי' דברים שאינם כתובים – מחמירים, אבל כשמגיעים למצות כיסוי הראש אנחנו משתוממים, מצוה דאורייתא לצניעות בנות ישראל ובזה תלויה השראת השכינה בעם ישראל, וחס וחלילה אם לא מקיימים אותה כראוי זה גורם להחטאת הרבים, סילוק השכינה ועונשים נוראים רח"ל דוקא בזה מקילים, אלא ודאי רואים בעליל שהיצר גייס את כל הכוחות והחיילים שלו, ואנחנו הולכים אחריו בעינים עצומות, וכמו שדרש הגאון הצדיק ר' שלום שבדרון זצ"ל לענין זה ממש שאנחנו מדברים – על פאה הוא דרש את זה, שכתוב בגמ' אמר רב הונא כל העובר עבירה ושנה בה הותרה לו – !, שואלת הגמ' הותרה לו – ? יעלה על דעתך – ? וכי יתכן שמשמים מתירים לו את האיסור – ? ומתרצת הגמ' אלא נעשית לו כהתר – עכ"ל, וידוע כשהתחילה פירצת הפאה לצאת לרה"ר זה היה בתקופת ההשכלה תקופה קשה לעם ישראל ורבים מהגדולים העלימו עין ואמרו מוטב שתהיה פאה – ופאה של פעם – מאשר תלכנה גלויות ראש לגמרי ואח"כ השפיעו המשכילים על הצאר הרוסי לגזור גזירה שבנות ישראל לא יכסו ראשיהן וכך התפשט הדבר לאט לאט כדרכו של היצר הרע עד שנעשה כמנהג ותיקין ה' ישמרינו.

בואו תשמעו איך חדרה ונתפשטה מנהג חבישת הפאות כמו שהעיד הגאון הצדיק ר' בנימין רבינוביץ זצ"ל בהסכמה לספר "דת משה וישראל" והרי מקצת מדבריו – "הנה מנהג חבישת פאה נכרית ברה"ר חדרה ונתפשטה בתוך ישראל קדושים לפני כמאה וחמישים שנה, באשמת הצאר הרוסי שגזר על ישראל לשנות לבושם ולצאת בנות ישראל פרועות ראש בשיתוף פעולה עם המשכילים מחריבי כרם בית ישראל ועל כן במצב של לית ברירה בחרו את הרע במיעוטו, גם לאחר שבטלה הגזירה נשאר המנהג מאחר שהתרגלו לזה וכך נמשך הדבר בדורות שאחריהם, עד שנשתכח המקור המשחת למנהג זה. אשר על כן הגיעה השעה שבנות ישראל עם קדוש ישתחררו מגזירות צוררי ועוכרי ישראל, ומצוה וחוב לעודדם ולהסביר להם כל הענין, בפרט לאור מה שנתגלה שיש אחרונים שכותבים שגם גדולי המתירים לא התירו פאה נכרית ברשות הרבים, וכמבואר בפנים הספר ביסודות מוצקים.

ולאור כל זה מצוה וחובה עלינו להסביר להם כל הנ"ל, ויחזרו עטרה ליושנה להתעטר בעטרת

הצניעות, ולפום צערא אגרא
(אבות סוף פ"ה)

'כי דבר מצוה או לפרוש מדבר איסור שבא לו ע"י צער, שכרו מאה פעמים יותר ממצוה אחרת שבא

לו שלא בצער'
(חפץ חיים כלל א, ז)

, כמאמר חז"ל
(אבות דרבי נתן פ"ג ו')

'לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריח'. ובזכות נשים נגאלו אבותינו ממצרים, ובזכות נשים צדקניות תהיה גם הגאולה העתידה במהרה בימינו אמן", עכ"ל.

האם לא הגיע השעה להשתחרר מגזירות צוררי ישראל, האם צריך להנציח את גזירת הצאר הרוסי, לכן חובה עלינו להסביר כל הענין, ולפרסם מה שנתגלה שהשלטי גיבורים והרמ"א לא התירו פאה נכרית ברה"ר וכמו שמבואר ביסודות מוצקים בספר הנ"ל – ואין פוסק אחד שמתיר וזה דבר שלא ידוע ומצוה גדולה לפרסם את זה לזכות הרבים, וגם להודיע את זה לרבנים שעוד לא שמעו על זה.

*

*

*

וז"ל רבנו עובדיה מברטנורא במסכת אבות פרק ה משנה ז שבעה דברים בחכם וכו' "שואל כענין ומשיב כהלכה – לדבר אחד הוא נמנה כאן. והכי פירוש, התלמיד שואל כענין כלומר באותו ענין שהם עוסקים בו, ואז הרב משיב כהלכה. אבל אם ישאל התלמיד שלא כענין, הוא מביא לרב שישב שלא כהלכה. על דרך שאמר רבי חייא לרב (שבת דף ג')

כי קאי רבי בהאי מסכתא לא תשייליה במסכתא אחריתי. וכן אתה מוצא באנשים אשר היו טמאים לנפש אדם שראו את משה עוסק בהלכות הפסח ושאלו לו באותו ענין".

פרק טועכשיו אני יודע שכל מי שמאזין לשיחה הזו יש לו שאלה שעומדת לו על קצה הלשון, תגיד לי – ! נגיד שאתה צודק אבל מה – ? אלה הרבנים שהתירו את הפאה לא יודעים את זה, ויש בהם אדמור"ם ותלמידי חכמים. התשובה לזה היא פשוטה מאוד והיא מתחלקת לשתיים כדלהלן:ה תשובה הראשונה: כן – ! הם לא יודעים את זה – ! וזה פשוט מאוד – כולם חושבים, וכבר כמה דורות חושבים כך, שיש מחלוקת – יש מתירין והם השלטי גיבורים ואלו שמעתיקין אותו להלכה, ויש אוסרין והם הבאר שבע ואלו שמעתיקין אותו להלכה – ולמה חושבים כך – ? – ? מפני שכולם רואים שהאוסרין חולקין על המתירין, אז מזה ראייה שיש מתירין, שאם לא כן על מי הם חולקין – ? ואף על פי שמי שלומד את הסוגיא הזו בש"ס ופוסקים, רואה שהצדק עם הטענות של האוסרין, ולכן הם חולקין על השלטי גיבורים אע"פ שהוא היה ענק שבענקים כמו שביארנו לעיל, אבל בכל זאת חושבים שהשלטי גיבורים והרמ"א ועוד פוסקים שמעתיקין אותו – מתירין ברה"ר, ואפשר בכל זאת לסמוך עליהם מפני שהם גאונים עצומים ועמודי התווך של הפוסקים.

אבל כמו שהסברנו, לא יתכן כלל שהשלטי גיבורים והמעתיקין אותו להלכה לא ידעו מכל התמיהות העצומות שכל הבאים אחריהם מקשים עליהם, וכמו שכבר הסברנו שהחוות יאיר ועוד אחרונים הסבירו בפשטות שאין שום קושיות עליהם מפני שהם באמת מתירין רק ברה"י ולשיטתם שהם החמירו בשיעור בחצר וגם כל החולקין עליהם היו לומדים כך אילו היו רק יכולים וכמו שהסברנו כבר הכל באריכות ואין צורך להכפיל, ואת המהלך הזה פשוט לא ידעו כל הדורות, וכל מי שמעיין באחרונים רואה זאת בבירור, ולכן כולם הקשו והקשו ונשארו בתמיהות וקושיות וגם היום לא יודעים את זה ומצוה גדולה לפרסם את זה – כך אמרו גדולי הדור שכן שמעו כבר את כל זה, וזהו שאנחנו עושים. – והתורה שלנו היא תורת אמת וצריך לחפש ולרדוף אחר האמת ולכן אנחנו הצגנו הכל כאן – וכרמב"ם הנ"ל שאחד מארבעה ועשרים דברים שמעכבין את התשובה הוא "כל שאפשר בידו למחות באחרים בין יחיד בין רבים ולא מיחה אלא יניחם בכשלונם". וכדי שלא לעבור על דברי הרמב"ם האלו אנו מפרסמים את כל זה.

והתשובה השניה היא – ונציג אותה בדרך שאלה –! – ? אם כל הסנהדרין של שבעים ואחד בלשכת הגזית בזמן המקדש הסיקו על איזה דבר שמותר – וכל מי ששומע, מבין לבד מסברא שזה אסור – האם מותר לו להישמע לסנהדרין ולהקל, או שאסור לו – ? התשובה היא שאסור לו להקל, ובודאי שאתם תמהים הרי חז"ל אומרים על הפסוק "לא תסור מכל הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל" אפי' אומר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין – ! (עיין ברש"י דברים י"ז י"א)

, אבל יש גמרא מפורשת אחרת שאותה לא כולם יודעים, בתחילת מס' הוריות דף ב: כתוב "גמיר ולא סביר סביר ולא גמיר", פירוש שאם אדם שומע על איזה דבר שמותר, ומבין מסברא שאסור אפי' שלא למד את הנושא, או שלמד את הנושא ויודע מהלימוד שהדבר אסור אפי' אם אינו מבין מסברא, אסור לו להישמע להקל אפי' לקול הסנהדרין הגדולה שבלשכת הגזית, ואם כן יש כאן סתירה לכאורה – ? – !

והרמב"ן בספר המצוות (שורש הא' דף ז')

מיישב שכל עוד לא דחו הסנהדרין את סברותיו וטענותיו אז אינו רשאי לשמוע להם אבל אחרי שנשארו ונתנו עמו וסתרו טענותיו ושבשו סברותיו, יחזור וישמע להם אפי' על ימין שהוא שמאל

ושמאל שהוא ימין, (ועיין בחזו"א ריש מס' הוריות שמביא להלכה את הגמ' עם דברי הרמב"ן). ולפי זה יוצא שכל הפאות של זמנינו בין שלימה ובין חלקית בכל גודל שהוא שכל ילד וילדה מבינים מסברא שהן פריצות כשיער, אסורין – שהרי הגמ' אומרת אפי' "סביר ולא גמיר" אסור לו להישמע להקל אפי' לסנהדרין, ולפי זה מובנים דבריו של הגאון הגדול ר' גדליה נדל שליט"א שאמר "לדעתי אפילו אילו בעבר לא היה אף פוסק אחד אסור, כיום בפאות של זמנינו לא היה אף פוסק אחד מתיר, תשאלו לכל ילדה ברחוב ותאמר לכם אם פאה מותרת או אסורה" – ויש לשאול – וכי ילדה היא רב שפוסק הלכה – ? אלא כל ילדה יודעת היטב את המציאות איך שנראין כל פאות זמנינו, והיות שכל טעם האיסור לנשואה לצאת בשיער גלוי לרה"ר הוא מטעם "פריצותא דגברי" וכמו שמבואר בראשונים וכן נלמד מדין סוטה שעשתה להתנאות בשיער כנ"ל, ממילא סברא פשוטה שהן אסורות, שהרי כל ילד וילדה יודעים שכל הפאות בזמנינו יש בהם אותו פעולת נוי ויש בהם אותו פריצות דלהתנאות כמו שער – ועוד יותר, ולא קם חכם אחד בעולם כולו שיוכל להסביר שיש הבדל בין השער לפאה לענין "פריצותא דגברי" משום שזה נגד המציאות היום יומית שכולם יודעים היטב ומרגישים זאת במציאות שהפאות בזמנינו הם פריצות לגברים בדיוק כמו שער, ויותר – הרי שאפי' סנהדרין היו מורין מותר, אסור היה להישמע להם, כל שכן וק"ו שכל הרבנים פסקו שפאות שנראין כשיער אסורין כנ"ל מהגאון הגדול ר' גדליה נדל שליט"א וכך הם דברי הרבנים הגאונים בכרוז שנתפרסם (כשעדיין היה מצוי להשיג פאות שאינן דומות לשער) מהגרש"ז או"י ערב:אך זצ"ל ויבלחט"א הגרי"ש א"י ל"שיב והגרש"ה וזאנר והגר"נ קרליץ ועוד הרבה רבנים גאונים מפרסמים על פאה הדומה לשער [בחוברת "אין לך יפה מן הצניעות" עמוד 12 – ובקובץ חנוכי "הצנע לכת" בדף צ"ו שיצאו לאור ע"י "משמרת הקודש והחינוך" ו"משמרת החיים" שעי' בד"צ דק"ק בני ברק בנשיאות הגרש"ה ואזנר שליט"א והגר"נ קרליץ שליט"א]

וז"ל:

"חובת כסוי הראש באשה הוא מדאורייתא. הגאון רבי אברהם תאומים בשו"ת: "חסד לאברהם" כתב: דעקר האסור הוא משום "פריצות" שהיא מתנאית לבני אדם... מאז ומעולם בא כסוי הראש להצניע, אך כיום הפאות... גורמות במישרין להתפרקות הבושה... – מבלי משים, נהפכות נשות ישראל צנועות, משועבדות למתכנני האופנה, העושים תורתנו פלסטיר, להשתמש בכלי הנועד לכסוי והצנעה, אמצעי למשיכת עין תשומת לב והכשלה". ושם בעמוד 13 ובדף צז מובאים 8 סעיפים מדברי הרבנים הנ"ל, ובסעיף 3 נאמר מפרש שכל פאה שדומה לשער אין שום היתר. ושם בעמוד 14 ובדף צ"ד מובא בחתימת גדולי הדור והאדמו"רים – הגרש"ה וזאנר שליט"א בעל שבט הלוי, האדמו"ר מלעלוב (זצ"ל), הגאון רבי בנימין זילבר שליט"א, האדמו"ר מספינקא (זצ"ל), אב"ד ערלויא שליט"א, הבית ישראל מגור (זצ"ל), הגאון רבי נתן געשטעטנער, האדמו"ר מויזניץ שליט"א, האדמו"ר מביאלע (זצ"ל), ועוד רבנים גאונים וז"ל:

"היות כי בעוה"ר נפרץ באחרונה שנשים נשואות לובשות פאה נכרית הדומה ממש לשער, מינים ממינים שונים לא שערם אבותינו עד שנראין כפרועות ראש ח"ו – הרינו רואים חובה לעצמנו להודיע דעת תורתנו הקדושה כי הדבר אסור מדינא. שאף במקומות שנהגו היתר בפאה נכרית, לא עלתה על הדעת פאות נכריות כאלו. ועבירה גוררת עבירה ובכגון זה אין שום היתר". [קריאת גדולי הדור והאדמו"רים הנ"ל נתפרסם ע"פ הגרש"ה וזאנר שליט"א שצוה לפרסמו].

ושם בסוף דף קג "ע"פ הוראת הגאון רבי שלמה זלמן או"י ערב:אך שליט"א [זצוק"ל] שהוכיח מדברי המהרי"ל דיסקין זצוק"ל, דגם הפוסקים שהתירו לבישת פאה נכרית מודים שאסור שתראה הפאה כשערה".

גם הגה"ק הסטייפטר זצ"ל כתב במכתבו (נדפס בקריינא דאגרתא ח"ב אגרת קכד עמוד קל"ב)

, ומתפלא שם על מי שהוא שכתב לו שפאה נראית כשער – וגם הזכיר את המהרי"ל דיסקין הנ"ל

להלכה ולמעשה, וז"ל: – בעה"י יום עש"ק פקודי בדר"ח אד"ש התשכ"ה.

לכבוד הנכבד ויר"ש וכו' וכו' ואם נמצא אחד מלאלפים אשר היה ציית וכמובן לעשות מלחמה עם זוגתו לקול אחד מחכמי ורבני הדור כל שכן וקל וחומר שיציית לדברי הגרי"ל דיסקין ז"ל.

נכון שיתקשר מעל" עם הרב ר'... בירושלם ת"ו אשר הוא מתעסק לזכות את הרבים בעניינים אלו וכו' וכאן לא נשמע מעולם ממי שהוא שיאמר שראה פאה נכרית הנראית לבלי הכר. עכ"ל הגה"ק הסטייפלר זצ"ל

גַּם הַגָּאֹן רַבִּי חַיִּים קֵנִי יִבְסְקֵי שְׁלִיט"א אָמַר: "אִם זֶה דּוֹמֶה לְשִׁיעַר, זֶה אֵמֶת, זֶה סִבְרָא פְּשׁוּטָה, שֶׁבִּידְאֵי אָסוּר, זֶה לֹא מַחְלֻקֶת".

הַגְּרֵשׁ"ז אוֹיְעֵרְבֶּאךְ זְצ"ל הַתְּבִיטֵא תִמְיֵד (גַּם הַמְשַׁגֵּיחַ הַגְּר"ד סִג"ל שְׁלִיט"א מְזַכֵּיר זֹאת בְּדַרְשׁוֹתָיו): "מֵה הֵם טוֹעֵגִים שֶׁבְּדוֹרוֹת שֶׁבְּעֵבֶר הִלְכוּ בְּפִאוֹת, הֲרִי הַפִּיאוֹת הֵם הַיְוִ נְרָאוֹת כְּמוֹ תִבְנֵן וְקִשׁ".

ויבלחט"א הגרי"ש אלי' שִׁיב שְׁלִיט"א לְאֶחָד שֶׁהַפְּצִיר לְגַלּוֹת לוֹ דַּעְתּוֹ הָאִישִׁית בְּנִדּוֹן, אָמַר: מֵה אֵתְהָ שׁוֹאֵל לְדַעְתִּי, הָאִם תִּשְׁמַע לִי – ? וְאַחַר שֶׁהַפְּצִיר בּוֹ וְאָמַר שֶׁרוֹצֶה לְדַעַת, אָמַר לוֹ הַגְּרֵשׁ"ש שְׁלִיט"א: "רֹב הַפּוֹסְקִים אוֹסְרִים, יֵשׁ שְׁנַיִם שֶׁלְשָׁה מִתְרִים וְגַם הֵם לֹא נִתְכַּוְּנוּ לְפִאוֹת שֶׁל זְמִינוֹ". וְהֲרִי יְדוּעַ לְכָל תִּינוּק וְתִינוּקֶת שֶׁלֹּא נִמְצָא כִּיּוֹם פִּאֵה אַחַת בְּעוֹלָם שֶׁאֵינָה נְרָאִית כְּשִׁיעַר.

וז"ל הספר החשוב "מצות כיסוי שערות" להרה"ג ר' פנחס אליהו פאלק שליט"א מגייטסהעד (ע' ט')

: "בדברי בטלפון מכאן עם מי שמייצבת שייטלעך (=פאות) בבורו פארק שבארה"ב, בנסיון להשפיע עליה שאסור לייצב שייטעל באופן שע"ז נסתר מעיני הרואה שהיא נשואה וששערותיה מכוסות, השיבה אותי שהלא זהו כל החכמה ותבונה שביצירתה, שהאשה תדמה לבתולה, ועוד הסבירה לי שכאשר אומרים על שייטעל שהוא יפה מאד, הכוונה בביטוי זה הוא שהמתלבש בו נראית כמו בתולה ממש, וכל שהוא יותר כך יותר מדגישים יופי השייטעל. ועוד סיפרה שהבת שלה היתה נשואה כבר כמה שנים ובנה כבר היה בן י"ד שנים ואעפ"כ דברו אתה שידוך בחשבם שהיא בתולה. אמרתי לה שלא תרומם עצמה בזה דאדרבה הסיפור הוא בזיון והרמת יד נגד התורה וכמה מיאוס ועוול יש במצב זה" עכ"ל. וכך הוא המציאות אצל כל הפאניות בכל העולם כולו, ולא רק בבורו פארק שבארה"ב, כידוע לכל – ובסקר שהתקיים בשנת תשנ"ח אצל כל יבואני ומפיצי הפאות, כולם אמרו פה אחד! שאין היום פאה אחת בעולם שאינה דומה לשער. בית חרושת שייצר פאות כאלו יסגר מיד על מנעול ובריח. פרק'

ישנה גמ' מפורסמת במס' נזיר ד: אומר שמעון הצדיק מעולם לא אכלתי אשם נזיר טמא חוץ מפעם אחת, הגיע אליו מהדרום אדם יפה עינים וטוב רואי, ואיזה שיער יפה היה לו תלתלים, אמר לו שמעון הצדיק, בני מה ראית להשחית שיער נאה זה, אמר אותו אדם, רועה אני והלכתי לשאוב מים מן המעיין והפרצוף שלי השתקף במים וראיתי את היופי שלי, מיד קפץ עלי יצה"ר ורצה להחטיא אותי וכאילו אמר לי, תראה איזה יפה אתה, וכו' וכו' – ! מיד קפצתי ונדרתי שאגלח את השיער הזה לשמים. יהודים יקרים הוא ידע שהגורם שהביא את היצה"ר לנסות להחטיא אותו זה השיער שעשה לו את הפנים חניניות ויפות, ועל זה הוא קפץ ואמר אם זה התוצאה של השיער אני אגלח אותו הוא לא יחטיא אותי, וזה בדיוק תואם למה שכתב בספר החינוך מצוה שע"ד "שהשיער מייפה את תואר האדם וחוסר השיער מפסידו" השיער מייפה את הפנים, וזהו האיסור שהתורה אסרה לאשה לגלות את השיער ברה"ר, שלא לגרום פריצות וקירוב דעת לאנשים זרים, אז איך אפשר להעלות על הדעת שע"י כיסוי של פאה נכרית של זמנינו יתקיים רצון ה' הרי הפאה נראית בדיוק כמו שיער

הפאות בזמנינו הם יותר יפות משיער אמיתי וגורמות לקירוב דעת ופריצות יותר משיער .
 בואו תראו מה שמעיד החפץ חיים זיע"א בהקדמה לספרו גדר עולם וזה לשונו "הנה מבואר בדברי
 חכמינו ז"ל גודל האיסור של האשה שיוצאה בשוק וראשה פרוע דהיינו ששערותיה מגולות בלי כיסוי
 מה שנשי העם אשר אנחנו יושבים בקרבו גם כן נזהרות מזה מצד הצניעות כידוע עד שאמרו על זה
 שהוא איסור מהתורה", תשמעו מה אומר כאן החפץ חיים שאפילו הגויות הבינו שהשיער צריך כיסוי
 מצד הצניעות, ולנו קשה להבין...

אף אשה עם שכל ישר לא תוכל לומר אני צנועה עם הפאה, היא יודעת טוב שהפאה מייפה אותה
 בדיוק כמו שער ויותר, אין היום כלה אחת חרדית בכל כדור הארץ שהולכת לבחור פאה לפני
 החתונה, שתקח פאה שהיא פחות יפה מהשיער שלה, החוש יעיד שאשה חרדית עם פאה מושכת
 עין יותר מאשה חילונית בגילוי ראש, ותעיד על כך העובדה שבכל שנה נמכרות בעולם מאות
 מיליונים פאות – ! לא ליהודים ח"ו אלא לגויות נכריות פרוצות, מישהי ממכן חושבת שגויה קונה פאה
 בשביל להיות צנועה, כולם יודעים למה גויה קונה פאה, כי מה יש לה בראש רק פריצות ופריצות, הן
 רוצות רק פריצות, והפאות שמוכרים במיגזר החרדי הם בדיוק אותם הפאות שקונות הגויות, אותם
 יצרנים ואותם עיצובים.

אז איך יתכן שאשה חרדית תקנה פאה ותצא אתה לרה"ר ותגיד שזה צנוע, זה אבסורד, זה שקר,
 זה אסור כנ"ל – !, ושלא תבינו לא נכון, ודאי שאשה חרדית לא מתכוונת ולא מעלה על בדיל
 המחשבה להחטיא את הרבים על ידי הפאה ח"ו, ודאי שאשה כוונתה לכסות את הראש כרצון ה',
 אולי היא רוצה להיראות נאה ליד השכנות והחברות, אבל רק רגע – ! הרי יש גם גברים זרים
 בסביבה, מה איתם – ? להם אין עינים – ? חרדים ודתיים וחילוניים, ואדרבא חז"ל גילו לנו ככל
 שאדם גדול יותר גם יצרו גדול יותר הרי זהו כל האיסור של שער, ואנחנו לא צריכים ראייה מהגויות
 האלה – הפעולה של הפאה כל כך מוחשית כמו שמש בצהרים, היא נותנת לאשה את החן המיוחד
 של השיער והרבה מעבר לשיער שלה.

ישנם נשים שטוענות: התורה אמרה כיסוי ראש, הנה כיסוי מה זה משנה העיקר שאני מכסה את
 הראש, ובשיער תלוש אין יצר הרע כל כך זה כבר לא אסור – קודם כל החוש מעיד בדיוק הפוך,
 המציאות טופחת על הפנים של הטענה הזו, המציאות הכאובה היום היא שבפאות יש יצר הרע יותר
 משיער, שאלו לאלפי גברים מתי יש להם יותר גירוי יצר הרע, האם כשאשה חילונית עוברת
 ברחוב בגילוי ראש או חרדית בפאה, כולם ענו את האמת הכאובה שבפאה יש יותר, ואפילו חילונים
 או להבדיל אלף אלפי הבדלות גויים אומרים כך, וחופץ מזה, יש לנו שאלה נוקבת יותר גדולה – !
 תארו לכם שאשה תלבוש בגד עם שרוולים ארוכים אבל הבגד הזה גוון הצבע והמראה שלו, דומה
 וזהה לצבע הגוף בדיוק, היעלה על הדעת שאשה ששומרת תורה ומצוות תלבש כזה בגד ותצא
 עם זה לרחוב ותטען אין בזה שום בעיה העיקר שהגוף מכוסה – ! אף אשה שמכבדת את עצמה לא
 תאמר כן, ואפי' חילונית לא תעלה על דעתה דבר כזה – ! ואם כן גם לגבי כיסוי הראש, התורה
 אמרה לכסות את השיער בגלל שהשיער גורם לפריצות וקירוב דעת וא"כ מה יעזור אם האשה
 תשים פאה נכרית סינטטית או טבעית הרי זה אותו דבר בדיוק – ! זה חשבון פשוט ואין צורך להיות
 רב או פוסק בשביל להבין דבר כזה, זה מציאות שכולם יודעים ומרגישים בעצמם.

ובאמת – הרי זה גמרא מפורשת במס' נזיר שהפאה נכרית עושה את אותה הפעולה שהשיער
 עושה, שאם הפאה אינה עושה את אותה הפעולה של שער, הרי הבעל יכול לטעון אני רוצה דוקא
 שער שזה נותן לי מה שפאה לא נותנת, דהרי הבעל יכול לטעון אפי' אם נדרה שלא תלבש רקמה
 יום אחד כנ"ל – אבל לדאבונו המצב היום עקב קצב ההשתכללויות בעולם בכל הדברים,
 בפלאפונים ובמחשבים וכו' גם השתכללות הפאות מתקדם באופן מדהים מיום ליום, והפאות היום יש
 בהם גירוי יצר הרע הרבה יותר מעבר לשיער, כידוע ומפורסם לכל – ומי יודע מה יהיה הלאה, לאן
 יגיע השתכללות הפאות, האחריות רובצת עלינו, על הדורות הבאים - יתבעו זאת מאתנו – !

יש גם כאלה הטוענות טענה של צדקות כביכול שהמטפחת זזה לפעמים ומבצבץ קצת שיער וכדומה, והפאה מכסה הכל – יש הרבה לענות על זה, והרוצה שיתקשר לטלפון הנ"ל – וגם כל אחד יכול לעיין בעצמו בבית יוסף הלכות ק"ש סימן ע"ה ובשו"ע שם סעיף ב' ובכל נושאי הכלים מפרשי השו"ע ויראה מפורש בשולחן ערוך שזה אינה טענה כלל. אולם נזכיר בקיצור שכשטענו את הטענה הזו לפני הגאון מורינו רבי שמואל אויערבאך שליט"א הוא הגיב במילים חדות באמרו: "הפאה היא הרי כולה גלויית ראש". – ובכלל אם היא מתכוונת לזה ברצינות אז שתכסה את כל הפאה כולה במטפחת ולא ייראה לה לא שיער של עצמה ולא שיער של פאה, ששער פאה אסור כמו שיער של עצמה כמו שביארנו באריכות.

אחים ואחיות מי שיש לו קצת רגישות הנפש שעדיין מרגיש משהו, צריך לחשוב על האבסורד שבדבר ולא יתכן שנשות ישראל הקדושות ישתמשו בכלי שנועד לכסוי והצנעה, אמצעי למשיכת עין תשומת לב והכשלה, לא, לא יתכן, הרי האמהות הקדושות שלנו בכל הדורות מסרו את נפשם על קיום המצוות, תחת גזירות ועונשי מאסר ואפי' מוות, הם לא הסתירו את קיום המצוות שלהם, ואדרבה בגלוי ולעין כל בעזות של קדושה הם בזו לכל הצוררים, ויצאו להראות לכולם – הנה, אנחנו עבדי ה' ועושים את רצונו, אני בת נאמנת לאבא שלי, לאבא שבשמים, ואנחנו נמצאים היום תהילה לה' במצב שאף אחד לא רודף אותנו, אף אחד לא מכריח אותנו ללכת בגילוי הראש, ומה אנחנו עושים מכסים את השיער וכאילו לא מכסים או שמכסים בדבר שיש יותר גירו' היצר – ה' יצילנו, איך קרה שהגענו למצב זה, שהתדרדרנו לדרגא כזו, איך קורה שאנחנו מתביישים במצוות התורה – ח"ו אסור להתבייש צריך להתגאות "ויגבה לבו בדרכי ה'" לא להתבייש, להראות לכולם אנחנו שומרים מצוות... – אבל מה – ! – ? לא יודעים – ! – ! פשוט חוסר ידע – כל אחת ואחת צריכה לקחת את עצמה בידיים וכמו שהבאנו שיש מידע חדש וצריך להתעניין ולעשות הכל כדי לדעת את כל זה – לדעת את האמת, זה חיוב מן התורה, אם ישמעו על איזה סוג דג שהוא לא כשר או מסוכן אז תיכף ומיד יפסיקו לאכול את הדג הזה עד שיתעניינו ויחקרו על זה היטב כידוע לכל – ק"ו בעניין הפאה שחוץ מהאיסור החמור של פריצות זה גם גורם להחטאת הרבים – הפריצות ברחוב שורפת את נשמות ישראל – וגם חיוב על כולם לפרסם כל זה לזכות את הרבים.

בואו נחשוב על כל מה שדיברנו, זה לא הכל אבל במה שנאמר כאן יש מספיק חומר למחשבה ולהשתנות, בואו נחשוב חשבונו של עולם, כמה הרווח בעוה"ז ובעוה"ב כנגד ההפסד בעוה"ז ובעוה"ב הרי כל החשש זה מה יגידו השכנות – ! החברות – ! איך אני אלך לארוע – ! תחשבו כמה זמן יקח להם להסתכל אליך – מקסימום שבוע, אחר כך תרגישו כמה השקר הוא גדול וכמה הרווח הוא גדול, תראי שהכל עובר צ'יק צ'יק המרירות והבושה יחלפו מהר – ישאר רק הנועם, נועם המצוות והטוהר ומתיקות החיים, כך עשו אבותינו בכל הדורות, כך עשה נחשון בן עמינדב הוא קפץ לתוך המים – בזכותו כל עם ישראל נושעו גם את אחותי היקרה בואי תחשבי על זה, מה עדיף מה תגיד השכנה או מה תגיד השכנה – ? את היופי של הפריצות נשאר, ועל הראש נשים מטפחת שתתן לך יופי וחן יהודי אמיתי, חן לאבא שבשמים הוא למעלה שמח בך, את הולכת בדרכי האמהות הקדושות, תחזקנה ידיכן אשריכן ואשרי חלקיכן.

פרק יא

וזאת לדעת, שכל מה שהתיר השלטי גבורים את הפאה לבית וחצר לבעלה ולדין "ערוה" כנ"ל – זה רק בפאות שלהם אבל בדורינו שמקור השערות מארץ הודו שנשים גוזזים אותם לשם עבודה זרה שקורין "בודהה" והם אסורים באיסור חמור, של הנאה מעבודה זרה, וכמ"ש

(דברים ז כו)

"וְלֹא תִבְיֵא תוֹעֵבָה אֶל בִּיתְךָ, – וְלֹא יִדְבֹק בְּיָדְךָ, מְאוּמָה מִן הַתְּרָם"

(שם יג יח)

. ואין בטלים בתערובת, כדלהלן, וכל העוסקים במסחר הפאות, מהיבואנים הראשיים ועד הסיטונאים והמוכרות בחנויות לא מגלים את האמת מאיפוא מקור השערות שהם מייבאים ומוכרים, והכל עטוף בסודיות, כי הרי יש לשאול שאלה פשוטה – ! מאיפוא יש כל כך הרבה, מאות מיליונים שערות טבעיות של נשים – ? הרי בכל הפרסומים הם מפרסמים: "שער אירופה" – "100% טבעי" – "מעורב" – "שער איטלקי" וכו', אם נחשוב רגע מאיפוא זה בא, הרי כל אשה נורמלית באירופה, לא תגזוז שערותיה כדי למכור

אותם להרוויח כסף, אז מאיפוא בא השיער – ??

בספר "דת והלכה" שנעתיק להלן מהגמר"מ שטרנבוך שליט"א ששמע עדויות מסוחר הפאות, וגם בכתבי עת נמצאת התשובה לשאלה זו – ! – !

והרי העתק חלק מתחקיר המתפרס על 6 עמודים שלמים בשבועון "משפחה" מתאריך י"ט בסיון תשס"ב, תחת כותרת ענקית "עבודה זרה בראש" – :

"שיער המגיע מהודו ונמכר לפאות, מקורו לפעמים טמון ב... עבודה זרה, האסורה בהנאה, כך אמרו ל"משפחה" גורמים שונים. סניור ג'ובאני, גוי איטלקי המתעסק בתעשיית השיער באיטליה, הסיח לפי תומו באוזני אחת היבואניות, שהשיער אותו הוא מביא מהודו, נמכר לו באמצעות כוהני דת של הבודהה – בהודו נוהגים האנשים לתרום לבית התיפלה של הבודהה כספים ומתנות. נשים עניות, שרוצות גם הן להשתתף בעבודה זרה זו, אך הן מחוסרות כל, מצאו פתרון. הן גוזזות את שערותיהן ומקריבות אותן לבודהה. כוהני הדת מוכרים את השיער לאנשים דוגמת סניור ג'ובאני, לתעשיית השיער לפאות ניסו לברר את הנושא אצל יבואניות, ומסתבר שהן התנערו ממנו. אחת מהן סיפרה שהיא אכן מכירה מקרוב את סניור ג'ובאני, וביררה בעבורנו את העובדות. מסתבר שאכן כך, השיער שמגיע מהודו, הוא שיער שנמכר בשביל הבודהה, ובכסף, ייתכן, וכך יש להעריך, לא קונים בו שוקולד לאכילה, אלא חפצים לבית התיפלה ולבודהה – גם אם הפאנית אומרת לך שהשיער מגיע מאוקראינה, את יכולה לסמוך רק על מילה שלה. אין כל חותמת על אף פאה מאין מקורה, וגם אם היתה, לכי תסמכי עליה שאין היא מזויפת. הרי אין "ועד כשרות" שיכול לחתום על כך.

הרב זאב שטיגליץ, ראש המחלקה למאבק במסיון ובכתות ב"לב לאחים", אומר שגדולי הדור קבעו כבר בעבר כי בודהיזם, זו עבודה זרה, בלי ספק – כיום הבודהיזם זו הדת הגדולה ביותר בעולם מבחינת מספר המאמינים ששייכים אליה, אף יותר מהנצרות. המרכז שלה הוא בעיקר בהודו ובטיבט, והנושא הבודהיסטי שתפס תאוצה בכל העולם הוא נושא המדיטציה על כל צורותיה. הגורו מהרישי מהש יוגו, למשל, היושב בהולנד מלמד מדיטציה מסוימת, מדציטיה טראנסצנדנטלית – אדם המקבל את הטכניקה של המדיטציה ונעשה בקי בה, צריך להקריב מנחה למורים שמלמדים אותו, הנקראים 'ברהמינים'. בין השאר מביאים פירות, פרחים, נרות, צעפים, ייתכן שגם שיער. אני משער, אומר הרב שטיגליץ, שאם אכן מוקרב שיער, הברהמינים המוכרים את המנחות משתמשים בו לצורך תחזוקת המקדש הבודהה."

שיער אכן מוקרב לברהמינים למען הבודהה, כך טוענים מי שמכיר זאת מקרוב, וסניור ג'ובאני האיטלקי, עומד על דעתו, שהוא אחד מאלה שרוכשים אותו מהבודהה, ליתר דיוק מהברהמינים, "ע"כ מ"משפחה".

*

וכך גם נתפרסם בגליון "העדה" שיצא לאור על ידי העדה החרדית בירושלים, בתאריך פרשת קרח סיון תשס"ב הוא כותב כך :- "בשבועון חרדי שיצא לאור לקראת שב"ק האחרון נחשף מימצא חמור ביותר שהביא לסערה רבה, כאשר נתברר, כי השיער המגיע מהודו ונמכר לפאות, אותן חובשות נשים, מקורן מחפצי עבודה זרה האסור בהנאה. החשיפה נתגלתה בעקבות יבואן שיער ותיק ששמע מגוי איטלקי המתעסק בתעשיית השיער באיטליה, המסיח לפי תומו, כי השיער אותו הוא מביא מהודו, נמכר לו באמצעות כוהני דת של הבודהה.

ובכן מתברר שדרך הע"ז בהודו שאנשים תורמים כספים ומתנות לע"ז, ונשים עניות שאין להם כספים וחפצים לנדבם לע"ז, ובכל זאת רוצים לתת לע"ז, גוזזות את שערותיהן ומקריבות אותו לע"ז, וכוהני הע"ז מוכרים את השיער לסוחר שיער, דוגמת אותו יבואן איטלקי, שרוכש אותם לתעשיית השיער לפאות

—

מתברר עוד שכל הפאות מקורן ממזרח הרחוק, ואין הם משיער אטלקי אוקראיני וכדו', מה שאומר שכל הפאות מקורן מעבודה זרה של הבודהה.

הרב זאב שטיגליץ, ראש המחלקה למאבק במסיון ובכתות ב"לב לאחים", אומר שגדולי הדור קבעו כבר בעבר כי בודהיזם, זו עבודה זרה בלי ספק

—

כיום הבודהיזם זו הדת הגדולה ביותר בעולם מבחינת מספר המאמינים ששייכים אליה, אף יותר מהנצרות. המרכז שלה הוא בעיקר בהודו ובטיבט

—

הרב שטיגליץ גם מאשר כי דרך עבודתה של הבודהה היא בכך שמנדבים למענה פירות, פרחים, נרות, צעפים, וגם שיער. מעתה ברור הדבר שאלו הנכשלות בלבושי הפאות, גם מכניסים את הע"ז לביתם רח"ל.

התגלית הכתה גלים בכל בתי ישראל, ואולי עם תגלית זו תימצא הדרך להסיר את הפאות הנכרות מישראל, ויחזירו עטרת הצניעות ליושנה, "ע"כ מ"העדה".

*

נצטט עוד כמה ציטוטים מ"משפחה", :- "...לצורך הכנת התחקיר עברו כתבותינו במספר סלונים, ובחנו פאות. בשוק הפרוץ של הפאות, כשאישי אינו מפקח עליו, כולם מבטיחים שהפאה היא מ"שיער אירופאי", וכאן הגענו לשאלה טריוויאלית ביותר: היכן היא אירופה? – לא כל היבואנים הסכימו לשתף פעולה, כפי שכבר ציינו, היו כאלה. צוות כתבות העיתון התקשרו ליבואניות פאות ברחבי הארץ והציגו עצמן כמתענינות ברכישת פאה. הן ביקשו לדעת את מקור השיער של הפאה, והתשובות היו מגוונות. המקום "אירופה" חזר על עצמו בכל התשובות. כשביקשנו להתמקד בארץ אירופאית, נענינו בגמגומים, ולפעמים בתשובה מתחמקת. – מ"רויאל קאסטם", כפי שמכרזה הפרסומת, ענתה פאנית בכירה: "אם מישהו יאמר לך שהשיער של הפאות שהוא מייבא מגיע מאיטליה, הוא משקר!" הודיעה חד וחלק לכתבת, "אין מושג כזה של "שיער אטלקי". באיטליה לא מוכרים שיער, נקודה."

מאין מגיע השיער

—
?

—
?

כאן לא קיבלנו תשובה חד משמעית... הפאנית תמי, שמייבאת שיער, מאיטליה, לטענתה, הודתה, (לאחר שכתבתנו אמרה לה שאין זה ייתכן שהשיער מגיע מאיטליה) כי השיער מגיע מ"אירופה ממקור סודי שאני לא מוכנה לגלות אותו, בגלל סוד מקצועי". "מאיטליה אכן לא מגיע שיער", מסכימה גם גלית, יבואנית פאות, בעלת חברת "גלית איטליה". "כמי שחיה שנים רבות באיטליה, וקרובה לתעשיית השיער, אני יכולה להעיד על כך. השיער מגיע ממקומות שונים בעולם, שרחוקים מאירופה. אצלנו, למשל, השיער מגיע מהמזרח, והוא מעובד במפעל שלנו באיטליה, בנוסחא סודית ומיוחדת. הסגנון והעיצוב גם הוא איטלקי. – אנשים מנסים לתפוס אותי במילים, "ממשיכה גלית, "ולברר האם השיער איטלקי, אני מודיעה שלא, זה לא ייתכן שהשיער מגיע משם. רק העיבוד של השיער הוא איטלקי, ונעשה באיטליה."

גם יבואן פאות ידוע, שרבות קונות אצלו, וביקש שלא להזכיר את שמו, מודה שהשיער שהוא מייבא אינו אירופאי מאיטליה או ארצות אחרות באירופה, ע"כ מ"משפחה".

*

כל זה התחיל לאט לאט כבר לפני עשרות שנים וכדרכו של יצה"ר היום אומר לו עשה כך וכו' וכמ"ש הגמרא מ שטרנבוך שליט"א באריכות גדולה בספרו "דת והלכה" ש"ל בשנת תש"ל ע"ש, וכבר אז הם העטיפו הכל בסודיות גמורה וכמ"ש שם בעמוד כ"ח וז"ל :- "והמסחר כולו עטוף בסודות... ומצוי שקשה לסמוך בזה על שום סוחר אפילו חרדי", ובעמוד ל' :- "שהמסחר דשערות בשוק היום עטוף בסודות" ובעמוד מ"ח :- "וכבר הבאנו שהם עטפו המסחר דשערות בסודיות...".

ועיון עוד שם באריכות גדולה ונעתיק משם כמה קטעים, ז"ל בעמוד כ"ח :- "מצוי שיש בזה חשש חמור טפי והיינו דתקרובות עבודה זרה ח"ו, והאי איסורא חמור מאד דהוה להרבה פוסקים אביזרייהו דעבודה זרה ויהרג ואל יעבור, עיין היטב ביו"ד קנ"ה ברמ"א וש"ך והגר"א בשם הריב"ש... ובפאות נכריות מצוי בזמנינו שנכשלין בהאי איסורא או בתערובות". ובעמוד כ"ט :- "...אז מגלחין השערות ומביאים אותם לכומר שמקטיר אותם לעבודה זרה, ובזמן האחרון שיש שוק גדול בעולם לשערות, שנכריות אפילו פנויות התחילו ללבוש פאות נכריות משערות אשה, הכומרים אינם מקטירים אותם או עכ"פ רק חלק מהם, והם מוסרים השערות לסוחרים רשמיים ומשיגים בכך הרבה כסף... ומספיק להביא לשוק עולמי שערות אדם דקות מטיב מצויין בעשרות מליוני דולרים כל שנה, וזהו המקור לשערות הודו שמצויים בשוק.

ומעדים נאמנים שמעתי שרובם משיגים בדרך הנ"ל דהיינו מתקרובות ע"ז, שחותכים מעיקרא להקטיר לע"ז, ויש בזה איסור תקרובות כמו בשחיטה לע"ז, וחמור מע"ז גופא שלע"ז של גוי יש ביטול, אבל כאן בתקרובות אין ביטול והאיסור לעולם, והנה באמונה טפילה זאת חיים בהודו יותר משלש מאות מליונים הודים, וכפי ששמעתי העם שם עד היום בכפרים אלו מדמין שהכומר מקטיר אותן, שבלאו הכי לא היו מסכימים לגלחן, וזהו הסיבה שהמוכרים או הממשלה לפעמים מכחישים שמקורם כהנ"ל, אבל הדברים ברורים ואמיתיים, והעידו לפני סוחרים שנסעו להודו לקנות שערות, ובעיניהם ראו שמשיגים אותם בדרך הנ"ל, ואסורין כתקרובות עבודה זרה.. ולאחר שעידו היטב מוכרים השערות כאילו הן על טהרת אירופא ביוקר אף שמעורב בו דהודו, ובאיסור עבודה זרה לא מהני ביטול... וכן לאחר שעידו היטב האי תערובות, אי אפשר לשום מומחה להכיר שיש כאן תערובות מהודו". וז"ל שם בעמוד ל"ד :- "ולע"ד דברים אלו מכוונים בשיטת הרמב"ם, שבריש פ"ז דע"ז ה"ב פוסק 'עבודה זרה ומשמשיה ותקרובת שלה וכל הנעשה בשבילה אסור בהנאה שנאמר ולא תביא תועבה אל ביתך, וכל הנהנה באחד מכל אלו לוקה שתיים אחת משום ולא תביא אחת משום ולא ידבק בידך מאומה מן החרם' ע"ש. הרי דס"ל להדיא שלוקין אם נהנה מתקרובות עבודה זרה...". וז"ל בעמוד ל"ו :- "ועכשיו מאחר שנתבאר לן שהשערות מהודו אסורין מה"ת, נבאר עוד מחומר האיסור בזה, דע"ז ואביזרייהו ביהרג ואל יעבור" ובעמוד ל"ז :- "יוצא מדברינו דשערות מהודו אסורין מה"ת באיסור תקרובות ע"ז, ואין להקל בהאי איסורא שחמור מאד, ויש לזיזר מכל נדנדו חשש וספק" עכ"ל.

*

כבר אמרו חז"ל מצוה גוררת מצוה ועבירה גוררת עבירה, ועל כן אלו הנשים הנכשלות באיסור הפריצות של פאות זמנינו האסורות מדאורייתא, גם נלכדות באיסור חמור נוסף של אביזרייהו דעבודה זרה, מכניסים העבודה זרה לבית ושמים אותה על הראש רח"ל – וב"ה לא אלמן ישראל ויש הרבה אנשים ונשים שלא ידעו מכל זה, וכשנדע להם הדבר הם תיכף ומיד ביערו הפאה ועברו למטפחת צנועה לעשות רצון אבינו שבשמים ואשריהן ואשרי חלקן בזה ובבא, ובזכות נשים צדקניות נגאלו:

אבותינו ממצרים

(סוטה יא)

, ובזכותן עתידין להיגאל כדאיתא בילקוט

(רות סוף אות תר"ו)

"ואין הדורות נגאלין אלא בשכר נשים צדקניות שיש בידן".